

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 15 maart 2019

We marcheren de middag in met de *Colonol Bogey Mars*.

Deze mars is in 1914 geschreven door luitenant F.J. Ricketts. Voor de melodie zou Ricketts geïnspireerd zijn door een officier die golf speelde. Op twee tonen werd altijd *Fore!* geroepen. *Fore!* is in de golfwereld de afkorting van 'Flying Object Reaching Earth'. Het is ook een militaire kreet om de infanteristen te waarschuwen dat ze plat moesten gaan liggen om niet geraakt te worden door overvliegende kanonskogels. Voor dit laatste hoeven wij gelukkig niet bang te zijn. We roepen dan ook geen *Fore!* Maar we lopen wel zittend op onze stoelen en we zwaaien onze armen stevig mee. Dan gaan we met de armen omhoog, naar beneden, naar links, naar rechts en dat ook nog allemaal in de maat!

We zingen vandaag over de *Lente en de Liefde*. Deze twee horen bij elkaar als het Geheugenkoor en feest.

Lente en liefde maken samen lentekriebels. En dat deze niet aan leeftijd gebonden zijn horen we in het versje *Lente* (schrijver onbekend).

*Oma zei vanmiddag
Genietend van de lentezon
Al ben ik honderdvijf
Van dit weer krijg ik
In het voorjaar
Steevast kriebels
In mijn lijf
En, mijmerde ze
Voor zich uit
Bij een glas
Witte wijn
Dan zou ik wensen
Dat ik even weer
Een meisje
Van vijftientachtig kon zijn.*

Helaas is de liefde niet altijd voor eeuwig. Zoals in het lied *You are my sunshine*, het lievelingslied van Anna.

*You are my sunshine, my only sunshine
You make me happy when skies are gray
You'll never know dear, how much I love you
Please don't take my sunshine away*

*The other night dear, as I lay sleepin'
I dreamed, I held you by my side
When I awoke dear, I was mistaken
And I hung my head and I cry*

*You are my sunshine, my only sunshine
You make me happy when skies are gray
You'll never know dear, how much I love you
Please don't take my sunshine away*

*You told me once dear, you really loved me
And no one else could come between
But now you've left me and you love another
And you have shattered all my dreams*

*You are my sunshine, my only sunshine
You make me happy when skies are gray
You'll never know dear, how much I love you
Please don't take my sunshine away
I'll always love you and make you happy
If you will only say the same
But if you leave me to love another
But you'll regret it all some day*

Daarentegen gaan andere liefdes nooit voorbij. Wat er ook gebeurt.
Greet bezingt het voor ons.

*Ik weet nog goed, toen in jouw blauwe ogen
't Licht nog niet voorgoed was uitgeblust
Hoe we saam vaak door de velden zwierven
Bloemen plukken was je grootste lust
Met je blos van kinderlijke blijdschap
Was je dan een lentebloem gelijk
Kind, ik moet niet aan die uren denken
Als ik naar je blinde ogen kijk*

(Het lied staat in zijn geheel onder dit Terugblikje)

Onze Greet zingt dus over onvoorwaardelijke liefde. Greetje uit het lied Kleine Greetje aan de polder gaat veel onverschilliger met de liefde om. Of liever, ze heeft er gewoon geen tijd voor en de verliefde jongeling heeft gewoon pech ...

*Ik weet in de polder een huisje te staan
Verborgen door bloemen en struiken
Een slootje ervoor met een stoepje eraan
En vensters met rood-witte luiken
Daar ga ik elk jaar met vakantie naar toe
Ik voer daar de kippen en melk er de koe
Ik maai en ik zaai er zo'n beetje
En zoen in het klompenhok Greetje
Greetje wat ben je toch mooi*

*Kleine Greetje uit de polder
Kind van 't lage land
Blond van haar en blauw van ogen
Geef mij toch je hand
Kleine Greetje uit de polder
Zeg me nu eens gauw
Als het koren rijp is
Word je dan m'n vrouw*

*Want Greetje heeft mij al haar hartje beloofd
Maar eerst moest de tarwe gemaaid zijn
Toen vroeg ik haar weer maar ze schudde haar hoofd
Nu moest eerst de rogge gezaaid zijn*

*Toen had ze geen tijd want toen werd er gehoord
Toen moesten zonodig de piepers gerooid
Een koe werd mama dus had Greetje
Geen tijd om te trouwen dat weet je
Greetje wat ben je toch mooi
refrein: Kleine Greetje uit de polder .....*

*'k Werd boos, kwaad en nijdig en ging naar haar toe
En zou haar eens duid'lijk bevelen
Dat hooien noch 't rooien noch 't lot van de koe
Mij langer een ziertje kon schelen
Ik kwam bij het slootje met stoepje eraan
En bleef op de brug vol verbijstering staan
Ik mocht er niet binnen want weetje
Er was mond- en klauwzweer bij Greetje
Greetje wat ben je toch mooi*

*Kleine Greetje uit de polder
Zeg me nu eens gauw
Als het koren rijp is
Word je dan m'n vrouw*

En soms wijkt liefde voor trots. Zoals in het lied *Drie schuintamboers*. De tamboer vraagt de vader van zijn liefje om haar hand. De vader wijst hem de deur. Voor zijn dochter geen armoedzaaier met een trommel en twee stokken. Als hij echter hoort dat de vader van de jongeman de Groothertog van Castille is en zijn moeder koningin van Spanje, geeft hij wel toestemming. Maar dan zegt de tamboer

*Nee ouweheer, je mag je dochter houwen
Nee ouweheer, je mag je dochter houwen
Van je rom bom wat maal ik erom
Je mag je dochter houwen rom bom*

Gertje en Loek spelen voor ons op hun dwarsfluit en gitaar nog een Jiddische Klezmer, *Nani's wals* van Joachim Johow. Als je toch zo'n serenade onder je balkon krijgt ... Dan heb je echt *Lente en Liefde!*

Groet,
Marja Ruts

Blinde ogen

*Ik weet nog goed, toen in jouw blauwe ogen
't Licht nog niet voorgoed was uitgeblust
Hoe we saam vaak door de velden zwierven
Bloemen plukken was je grootste lust
Met je blos van kinderlijke blijdschap
Was je dan een lentebloem gelijk
Kind, ik moet niet aan die uren denken
Als ik naar je blinde ogen kijk*

*Iedereen vond jou zo'n lieve engel
Iedereen vond jou zo'n echte schat
Vreemde mensen zeiden honderd malen
Dat jij zulke mooie ogen had
Ik had wel zorgen in die goeie dagen
Doch met jou gevoelde ik me rijk
Ik twijfel nu aan hemel en aan aarde
Als ik naar je blinde ogen kijk*

*Ja, je was de appel mijner ogen
Ik hield van jou altijd het allermeest
Ik heb misschien te veel van jou gehouden
Ik ben wellicht te trots op jou geweest
Jouw bezit was mij de grootste weelde
Heel m'n hart hing aan jouw liefdeblijk
Kind, ik voel zo'n eindeloos verlangen
Als ik naar je blinde ogen kijk*

*Zie ik soms 'n bedelende blinde
O, dan krimpt m'n hart ineen van pijn
Ik vraag me af of dat jouw lot zal worden
Als ik er eenmaal niet meer zal zijn
Ik denk aan jou, als ik zo'n arme stumper
Bevend dan m'n poov're aalmoes reik
Kind, ik voel zo'n angst om eens te sterven
Als ik naar je blinde ogen kijk*

(Tekst/muziek Roger en Willem Minderman/uitvoering Willy Derby 1928)